

[Westermann.]

foreslaaet holdt uden for de ved Hær- og Søværnslovene af 7. Maj, henholdsvis § 95 og § 44, fastsatte Beløb. Bekostningerne ved Lovforslagets Gennemførelse vil andrage ca. 425 000 Kr., inkl. Tillæg, Musikalier og Udkommando for Musikerne, men herfra kan man fradrage godt 100 000 Kr. aarlig, som Staten vil spare i Pensionsudgifter, hvorfor den samlede Udgift til Militærmusikkens Genoprettelse kan ansættes til ca. 325 000 Kr.

Vi har ment gennem dette Forslag at imødekomme et dybtfølt Ønske fra store Dele af den danske Befolkning, af alle Samfundslag, og vi haaber, at de ærede Medlemmer af Regeringspartierne — uden hvis Tilslutning dette Forslag jo ikke kan gennemføres — er klar herover og ogsaa vil erkende og anerkende, at der fra Forslagsstillernes Side er gjort alvorlige Bestræbelser for at holde Budgettet inden for saadanne Rammer, at det maa lette en saadan Tilslutning.

Formanden: Derefter har det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Elbæk-Jessen): Jeg har den Ære paa Forslagsstillernes Vegne for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Laan og Tilskud til Grundforbedring.*

Aarsagen til, at dette Lovforslag forelægges nu, er den, at Loven om Grundforbedring, der blev vedtaget i Rigsdagen sidste Vinter, efter vor og manges Mening var et Tilbageskridt paa dette Omraade — det er den almindelige Mening baade blandt dem, der vil lade Arbejde udføre efter Loven, og dem, hvem der som arbejdsløse skaffes Arbejde ved Hjælp af Loven. Og det kan da ikke være Meningen med Lovgivningsarbejdet, at gode Love, der virker tilfredsstillende for alle Parter, skal laves om, saaledes at der bydes dem, der berøres af Loven, betydeligt ringere Vilkaar, saaledes som Tilfældet er med den nuværende Grundforbedringslov. Der er her begaaet Fejl, og det maa hurtigst muligt erkendes og rettes. Hvad der navnlig er uheldigt ved den nye Lov, er Finansieringen. Denne skete jo tidligere ved, at der ved Loven bevilgedes 10 Mill. Kr. aarligt til Laan, til Arbejdets Udførelse og til Tilskud til Arbejdsløn og Drænrør, for at tilskynde til at lade Arbejde udføre i en Tid, hvor der gaar mange Landarbejdere ledige.

Til dette Arbejde er som bekendt an-

vendt 35 Mill. Kr. i alt af Statskassen, hvoraf de, der er gaaet ud som Laan, atter vender tilbage. Da Omkostningerne ved en Dræning af samtlige vandlidende Arealer er anslaaet til 90 Mill. Kr., er altsaa kun godt en Trediedel grundforbedret. Der er altsaa store Arealer tilbage, der trænger til Grundforbedring, lidt forskelligt i de forskellige Amter, men Halvdelen er i alt Fald ikke saa nær naaet. Der er altsaa Arbejde nok. Der er ogsaa arbejdsløse nok, ja, flere end tidligere, og det er afgjort ikke lettere at skaffe private Laan nu, saa hele det Arbejde, der var i Gang, er gjort mere vanskelig ved den nye Lov. De Tal, som Landbrugsministeren i sin Tid nævnte, stammer til Dels fra tidligere Tegning og viser netop, hvor stor Trang der er til Grundforbedring.

Der henvises i den nugældende Lov til Finansiering gennem Kreditforeninger, men endnu 9 Maaneder efter Lovens Vedtagelse er en saadan Ordning ikke traadt i Virksomhed. Det viser tydeligt Vanskelighederne ved at faa denne Sag i Orden. Der har gaaet Rygter om, at Kreditforeningerne kun vilde yde Laan, hvor der ingen Restancer er — atter en ny Vanskelighed for de daarligt stillede —, og Arbejdet kan jo ikke udføres, naar ikke der er virkelig Sikkerhed for, at Laanet gives. For dem, der skal stifte Laan, er Vilkaarene ogsaa blevet meget ringere: Rentefriheden i 2 Aar er faldet bort, Afdragstiden er gjort kortere, og Renten er blevet højere. Endvidere er Omkostningerne ved Lovens Administration steget betydeligt, derved at der i hvert Amt er udnævnt yderligere et Medlem til Amsudvalgene, nemlig en Repræsentant for Pengeinstitutterne, og disse Udgifter var store nok i Forvejen. Men Omkostningerne for Arbejdsgiverne er ogsaa steget, derved at Arbejdsgiveren selv skal betale Tilsynsarbejdet. Alt i alt var det et meget betydeligt Tilbageskridt, der blev gennemført af Rigsdagen i sidste Samling trods talrige Henvendelser fra Landbrugets Side om at bevare Loven, som den var, blot med den Tilføjelse, at den skulde gøres permanent.

Vi Forslagsstillere finder derfor, der er god Grund til snarest at vende tilbage til en Lov, der har virket saa tilfredsstillende, som den gamle Lov gjorde, og det er det, vi foreslaar i nærværende Lovforslag, men med den Tilføjelse, at der aarligt bevilges 10 Mill. Kr. af Statskassen til Laan og Tilskud til Grundforbedring. Altsaa, Loven fortsættes saa lang Tid, der er Brug for den.

Naar vi foreslaar, at de 10 Mill. Kr. skal